

Lepe Loetje

Ruud van der Heijden

Als Lepe Loetje lanterfant ik door het leven,
'k Ben wat je noemt 'n schuinsmarcheerder van formaat.
Het jatten is me van nature meegegeven.
Ik heb het laaielichten tot 'n kunst verheven
en ben Jan Rap z'n allerbeste kameraad .

Ik ben als inbreker bekend, 'n echte vakman
en aan 'n deur met dievenklauwen heb ik lak an;
want met 'n koevoet en 'n flinke schroevendraaier,
maak ik U in 'n half uurtje armoedzaaier;
Ik plunder heel de boel, wat los en ook wat vast zit,
bij Jan de bakker, bij de slager, bij de goudsmid.
Teevees, tapijten, tafelzilver, schilderijen.
Ik doe m'n werk, zoals 'n ander gaat karweien.

Nooit raak ik in paniek, ook niet als het alarm gaat;
want ik weet zonder meer precies wat me te doen staat.
De zwaarste kluis die kraak ik in 'n ogenblikje,
dat is voor mij niet veel meer dan 'n simpel tikje.
De reden dat 'k het dievenpad ten voeten uit ken?
Omdat 'k ik 'n schelm, 'n schobbejak en 'n schavuit ben.
'k Ben kampioen in gappen en verdonkeremanen
en ik heb lak en maling aan gezagsorganen.

Ik leerde heel jong al het vak van laajelichten
en liet al veel gesloten deuren voor me zwichten.
Bij ons in 't dorp was ik de jongste ruitentikker
en wat je noemt bij elke klus 'n kouwe kikker.
Ik had van heel m'n vriendschaar de langste vingers.
Ik had wat dat betreft vrijwel geen mededingers.
Nog voor ik lopen kon stal ik al als de raven
en fietsenjatten was op school m'n grootste gave.

Als teener wist ik moeders leven te vergallen;
want uit haar soeppan jatte ik de grootste ballen.
De fles met drop die was voor mij ook nergens veilig,
al stond 't nog zo hoog en ver, niets was mij heilig.
Ik pikte alle jaren de pastoor z'n peren
en voor de koster kwam, wist ik 'm al te smeren.
Ik gapte, griste, roofde, ratste, ik ging stelen.
en was tot vaders trots de beste criminele.